Εν Αθήναις, τη Μαϊου 1887

[illegible]

και τον ευλαβεστατον Κ. Δ. Ζαχαραν

εν Λαμψακω.

Αγαπητε και αγαπητωτατε μου εν
Χριστω Δ. Ζαχαρα, ευχαριστω σου τα γραμματα
σου, τα οποια μου εστειλες, και τα οποια
μου ειπες δια του φιλου μου Ιωαννου
Δεληγιαννη, περι της καταστασεως της
εκκλησιας και του σχολειου. Και
τα δυο σας τα γραμματα τα εδιαβασα
με μεγαλην προσοχην. Και αφου
ετελειωσα δια δευτερην φορα, εστοχα-
στηκα να σκεφθω τι πρεπει να σας
γραψω. Και αφου εσκεφθην καλα
καλα, ειδα οτι δεν ειναι ανωφελες
να σας γραψω τα παρακατω, μολονοτι
ισως ολα τα γνωριζετε και σεις.
Διοτι ημπορει να ειναι χρησιμον
να ενθυμηθητε τα γνωριζομενα και
να τα μελετησητε δια να ανακαινισητε
την ψυχην σας. Ερωτατε δια
τα αγγελματα τα οποια πρεπει
να μεταχειρισθη κανεις δια να
ωφελησει τους πλησιον του. Αλλα
δεν ειναι ανωφελες να σας ειπω
οτι ο καλος ποιμην, ο οποιος
θελει να ωφελησει τας ψυχας
των ανθρωπων, πρεπει να εχη
πολλην υπομονην, πολλην αγαπην
προς τους ανθρωπους, και πολλην
ταπεινοφροσυνην. Διοτι αν δεν
εχη ταπεινοφροσυνην, τοτε θελει
(ως λεγει ο Αποστολος) φυσιωθη
εις κρισιν του διαβολου. Και
αν δεν εχη αγαπην προς τους
ανθρωπους, τοτε θελει ειπωθη
εις αυτους ως χαλκος ηχων
και κυμβαλον αλαλαζον. Και
αν δεν εχη υπομονην, τοτε
θελει ειπωθη εις αυτους
ως ο Ιωνας προς τους
Νινευιτας. Και αν δεν
εχη ταπεινοφροσυνην, τοτε
θελει ειπωθη εις αυτους
ως ο Φαρισαιος προς
τους ανθρωπους. Και
αν δεν εχη αγαπην προς
τους ανθρωπους, τοτε
θελει ειπωθη εις αυτους
ως ο Φαρισαιος προς
τους ανθρωπους

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ